

Ændringer ved 2den Behandling den 30te Marts 1895, men kom ikke videre. — I Tidsrummet mellem dets 1ste og 2den Behandling i Landstinget havde Bramsen m. fl. i Folketinget indbragt et Lovforslag „om Afgift af Personer, som drive Næring uden for den Kommune, i hvilken de have skattepligtigt Ophold, samt af Selskaber, Døds- og Konkursboer“. Forslaget gennemgik 1ste Behandling og henvises til Udvalget angaaende Næringsloven, hvilket Udvalgs Formand afgav Beretning den 29de Marts 1895.

§ 1895—96 forelagde samme Minister sit Forslag paa ny i Landstinget. Dette Ting besluttede sig imidlertid nu til at udelade af Lovforslaget saavel, hvad der vedrørte en Regulering af den bestaaende kommunale Beskatning, som hvad der gik ud paa Indførelse af en mellemkommunal Beskatning, og vedtog Forslaget alene som et Lovforslag om „Afgift af Næringsvirksomhed i visse Tilfælde“, nemlig af den Næringsvirksomhed, der drives uden for den skattepligtiges Opholdskommune, og af den, der drives af Aktieselskaber o. desl. Saaledes vedtoges Lovforslaget den 1ste April 1896 ved 3dje Behandling i Landstinget. Længere kom det ikke, og saaledes er det siden den Tid forelagt af Regeringen.

Men medens dette Lovforslag saaledes for Øjeblikket er det sidste Led i Bestræbelserne for at tilvejebringe en Lov om den kommunale Beskatning, maa det egentlig siges at have fjernet sig fra Opgavens Løsning.

Som det vil ses af foranstaaende Fremstilling, bryder Ønsket om at komme bort fra Hartkornbeskatningen stadig frem under Arbejderne paa en Reform af den kommunale Beskatning.

Naar man har bestrebt sig for i Mangel af en saadan Lov at faa indført en mellemkommunal Beskatning paa Formue og Lejlighed, ere disse Bestræbelser ogsaa for en stor Del udgaaede fra et Ønske om at blive i Stand til at indskrænke Værdtællingen af Hartkornbeskatningen.

At hæve de Uretfærdigheder, som Hartkornbeskatningen medfører, er aabenbart Hovedopgaven for en kommunal Skatte-

reform. Men det er klart nok, at den nuværende Formue- og Lejlighedsskat ikke er egnet til at være eneste Skat. Der maatte tilvejebringes noget saadant som en selvstændig Skat paa Formue, ikke blot fast Ejendom, men Kapital m. v. (ansat efter faste, i Loven bestemte Promilletal), og en selvstændig Skat paa Indkomst (ansat efter de Procenttal, som Laret kræver). — Gennem en saadan Ensartethed i Reglerne for Kommunernes Beskatning vilde man ogsaa lettere finde Midlerne til at hæve de Ubilligheder, som ere søgte modvirkede ved Forsøg paa en mellemkommunal Beskatning af Formue og Lejlighed.

Det vilde næppe føre til noget at forsøge ved det private Initiativ at tilvejebringe en almindelig Lov om den kommunale Beskatning. Det er nu vel heller ikke rimeligt, at der vil opnaas et Lovresultat ved Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, gaende ud paa at indføre mellemkommunal Beskatning af Formue- og Lejlighed, (idet allerede Fasttættelsen af, hvilke Kommuner der skal falde ind under Reglen om den mellemkommunale Beskatning, og hvilke der skal være undtagne fra saadan Beskatning, jfr. § 5, vil berede store Vanskeligheder); men da saadanne Ændringer dog pege i rigtig Retning hen paa Savnet af en Lov om kommunal Beskatning, kan jeg deltage med Meningskæller i at opstille de af os nedenfor fremsatte Ændringsforslag.

Medundertegnede S. Jensen, der i øvrigt i det væsentlige kan slutte mig til Flertallet, maa dog tage en Reservation over for Princippet i Lovforslagets § 5. Der kan vel saaledes som Forholdene nu en Gang har udviklet sig være nogen Grund til at modificere Lovens almindelige Bestemmelser noget for de Kjøbenhavn, og maaske ogsaa andre større Byer, omliggende Kommuner, men det maa anses for ganske urimeligt, at man ved en Skattelov gør enkelte Kommuner til rene Skattefristeder for store industridrivende, hvis Virksomheder ligge i andre Kommuner. For at bøde paa dette Misforhold har jeg stillet de under Nr. 41 og 43 opførte Ændringsforslag.